

[Lenger]

Jeg vil slutte med at sige, at ministerens forslag om sundhedsstyrelsen mest minder mig om fortællingen »Konen i muddergrøften«, hvor den stakkels mand gang på gang efter konens luner måtte gå ned til havet og kalde på flynderen med ordene – uden at jeg har slået ordlyden efter: flynder fra det dybe vand, kom og hjælp mig arme mand, for min kone, Ilselil, hun vil ikke, som jeg vil. Når flynderen dukkede op og spurgte: nå, hvad vil hun da? – måtte manden gang på gang svare: hun vil være konge, hun vil være pave, og hvad hun nu havde fået for ideer. Hver gang sagde flynderen: gå bare hjem, hun er det allerede. Lige indtil hun ville være Gud. Da sagde flynderen: gå bare hjem. Hun sidder allerede i muddergrøften igen.

Måtte det gå ministeren, som det gik konen i muddergrøften! Hvis vi tiltræder, at hun også skal være medicinaldirektør, hvad bliver så det næste?

Steffensen (KrF):

Det lovforslag og de to beslutningsforslag, vi i dag har til behandling, indeholder en imødekommelse af et ønske, mange har haft igennem mange år. Jeg tænker specielt på patientklagenævn. Jeg vil gerne takke ministeren for særlig dette afsnit i lovforslaget og for forslaget som helhed. De intentioner, der ligger både i socialdemokratiets og i SFs forslag, er i mange tilfælde i forlængelse af ministerens tankegang, og det kan være med til at frugtbar gøre det, at få noget godt ud af patientklagenævnene.

Vel kan man have forskellig opfattelse af, hvordan det skal føres ud i livet, men én ting er helt klar, og det er, at man må sige, at patientklagenævnene har de fleste partier med mellemrum draget frem her i folketinget for at få taget fat på en nyordning af dette. Det er helt klart en nødvendig ting. Den første del af ministerens lovforslag vedrører sundhedsstyrelsen. Der er også mange kontroversielle problemer i det, og der er grund til at forvente, at det udvalgsarbejde, som nu skal foregå, vil blive både langvarigt og intensivt.

Det er vigtigt at få den intention opfyldt, som er ministerens, nemlig at der bliver en klar ansvarsplacering. Kristeligt folkeparti har altid ønsket, at man til enhver tid kan gøre en bestemt minister ansvarlig for en

hvilken som helst styrelse, og derfor vil vi gerne drøfte, hvordan vi nu gør det bedst.

Jeg vil gerne sige, at de intentioner, alle tre forslag i dag er udtryk for, er der brug for i det kommende udvalgsarbejde.

Poulsaard (FP):

De hvide kitlers tyranni var i hvert fald engang et mareridt for mange. Når man har nået en vis alder og tænker tilbage på hospitalet, som det var engang, og på hospitalet i dag, så må man nok sige, at der er sket gevaldige fremskridt. De er blevet patientvenlige, de er også blevet pårørendevenlige, og personalet er veluddannet.

Stort set har vi grund til at være tilfreds med det sundhedsvæsen, vi har. Dog støder man gang på gang på det problem: hvor kan vi klage over behandlingen? Det er helt givet, at med de mange behandlinger, der bliver udført på danske hospitaler, vil der ske fejl. Og man kan nok sige, at dér har vi ladet patienterne en lille smule i stikken indtil nu. Man får næsten kuldegysninger, når man følger læge Jakobsen-sagen fra Ulfborg, hvor en læge simpelt hen får mundkurv på, han må ikke klage – ikke offentligt i hvert fald – over andre læger. Det hører fortiden til. Det hører ikke hjemme i Danmark i 1985.

Derfor mener vi så afgjort, at vi skal have et sted, hvor patienterne kan klage, og når vi ser på de tre forslag, der ligger her, vil jeg med det samme medgive, at det er ministerens, der har vor største sympati, og det vil vi nok ende med at støtte. Vi fik fortalt eventyret om konen i muddergrøften, og det er det da altid sjovt og spændende at få genopfrisket, men jeg synes nu ikke, det er helt rigtigt at give ministeren det skudsmål. Vi har det princip i fremskridtspartiet, at vi mener, at vi skal kunne drage en minister direkte til ansvar. Derfor er i hvert fald den første del af lovforslaget, tanken om at lægge sundhedsstyrelsen ind under indenrigsministeriet og dermed under folketinget, noget, vi kan støtte.

Nu får vi se, hvordan det går, og hvor langt de forskellige forslag kommer, men skulle vi stemme i dag, var det ministerens forslag, der fik vor stemme.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):